

ג (כג) וְאַתְחַנֵּן אֶל־יְיָ בְּעַת הַהוּא לֵאמֹר:

(כד) אֲדַנִּי יְיָ אַתָּה הַחֲלוּת לְהִרְאוֹת אֶת־עַבְדְּךָ אֶת־גְּדֻלָּתְךָ וְאֶת־יְדֹת הַחֲזָקָה אֲשֶׁר מִי־אֵל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה כַּמַּעֲשִׂיךָ וְכַגְּבוּרָתְךָ:

(כה) אָעֲבֹר־נָא וְאֶרְאֶה אֶת־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן הַהוּא הַטּוֹב הַזֶּה וְהִלְבֵּנֶן:

(כו) וַיִּתְעַבֵּר יְיָ בִּלְמַעַנְכֶם וְלֹא שָׁמַע אֵלַי וַיֹּאמֶר יְיָ אֵלַי רַב־לָךְ אֶל־תּוֹסֵף דַּבֵּר אֵלַי עוֹד בַּדְּבַר הַזֶּה:

(כז) עֲלֶה וְרֹאשׁ הַפְּסָגָה וְשֵׂא עֵינֶיךָ יְמֵה וְצַפְנָה וְתִימְנָה וּמִזְרְחָהה וְרֹאה בְּעֵינֶיךָ כִּי־לֹא תַעֲבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה:

(כח) וְצַו אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וְחִזְקֵהוּ וְאַמְצָהוּ כִּי־הוּא יַעֲבֹר לַפְּנֵי הַעַם הַזֶּה וְהוּא יַנְחִיל אוֹתָם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּרְאֶה:

(כט) וַיָּשָׁב בְּגֵיא מוֹל בֵּית פְּעוֹר: ^פ

ד (א) וַעֲתָה יִשְׂרָאֵל שָׁמַע אֶל־הַחֲקִים וְאֶל־הַמְּשַׁפְּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מְלַמֵּד אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת לְמַעַן תַּחֲיוּ וּבֵאתֶם וִירְשֶׁתֶם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם נָתַן לָכֶם:

(ב) לֹא תִסְפוּ עַל־הַדְּבַר אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם וְלֹא תִגְרְעוּ מִמֶּנּוּ לְשִׁמּוֹר אֶת־מִצְוֹת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם:

(ג) עֵינֵיכֶם הִרְאוֹת אֶת אֲשֶׁר־עָשָׂה יְיָ בְּבַעַל פְּעוֹר כִּי כֹל־הָאִישׁ אֲשֶׁר הִלֵּךְ אַחֲרָי בַּעַל־פְּעוֹר הִשְׁמִידוּ יְיָ אֱלֹהֵיךָ מִקְרַבְךָ:

(ד) וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּיְיָ אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלַכְּם הַיּוֹם:

(ה) רְאֵה לְמִדַּתִּי אֶתְכֶם חֲקִים וּמְשַׁפְּטִים כַּאֲשֶׁר צִוֵּנִי יְיָ אֱלֹהֵי לַעֲשׂוֹת כֵּן בְּקֶרֶב הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם בָּאִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ:

(ו) וּשְׁמֵרְתֶם וַעֲשִׂיתֶם כִּי הוּא חֲכַמְתְּכֶם וּבִינַתְכֶם לַעֲיִנֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּן אֶת כָּל־הַחֲקִים הָאֵלֶּה וְאָמְרוּ רַק עִם־חַכְּם וְנִבְּוֹן הַגּוֹי הַגְּדוֹל הַזֶּה:

ג (כג) וְצִלִּיתִי קַרְנִי יְיָ בְּעֵדְנָא הַהוּא לְמִימַר:

(כד) יְיָ אֱלֹהִים אֶת שְׂרִיתָא לְאַחְזָאה יַת־עַבְדְּךָ לַת־רְבוּתְךָ וְיַת־יְדֹת תְּקִיפְתָא דְאַתָּה הוּא אֱלֹהָא דְשִׁכִּינְתְּךָ בְּשָׁמַיָא מְלַעְלָא וְשִׁלִּיט בְּאַרְעָא לַית־דִּיעְבַּר כְּעַבְדֶּיךָ וְכַגְּבַרְתְּךָ:

(כה) אָעֲבַר כְּעֵן וְאַחְזִיל יַת־אַרְעָא טְבִיתָא דְבַעְבְּרָא דִּירְדֵּנָא טוּרָא טְבָא הַרְן וּבֵית מִקְדָּשָׁא:

(כו) וְהוּהוּ־רְגַז מִן־קַדְמֵי־יְיָ עַלִּי בְּדִילְכוֹן וְלֹא קִבַּל מִנִּי וְאָמַר יְיָ לִי סִגִּי לָךְ לֹא תוֹסֵף לְמַלְלָא קְדָמִי עוֹד בַּפְּתִגְמָא הַרְן:

(כז) סְקוּ לְרִישׁ רְמִתָּא וְזַקְף עֵינֶיךָ לְמַעְרְבָא וּלְצַפּוֹנָא וּלְדָרְמָא וּלְמִדְנַחָא וְחַזֵּן בְּעֵינֶיךָ אַרְיֵי־לֹא תַעֲבַר יַת־יַרְדֵּנָא הַרְן:

(כח) וּפְקֹד יַת־יְהוֹשֻׁעַ וְתַקְפֵּהוּ וְאַלְמַהֵי אַרְיֵי־הוּא יַעֲבַר קַדְמֵי עַמָּא הַרְן וְהוּא יַחֲסֵן יַתְהוֹן יַת־אַרְעָא דְתַחְזִי:

(כט) וַיִּתְבַּנָּא בַּחֲלָתָא לְקַבֵּל בֵּית פְּעוֹר: ^פ

ד (א) וְכַעַן יִשְׂרָאֵל שָׁמַע לְקִימָיָא וּלְדִינָיָא דְאַנָּא מֶלֶךְ יַתְכוֹן לְמַעְבַּד בְּדִיל דְתַחֲזִין וְתַעֲלוּן וְתִירְתוּן יַת־אַרְעָא דִּינִי אֱלֹהָא דְאַבְהַתְכוֹן יִהְב לְכוּן:

(ב) לֹא תוֹסְפוּן עַל־פְּתִגְמָא דְאַנָּא מִפְּקֹד יַתְכוֹן וְלֹא תִמְנְעוּן מִנָּה לְמִטֵּר יַת־פְּקֻדְיָא דִּינִי אֱלֹהֵכוֹן דְאַנָּא מִפְּקֹד יַתְכוֹן:

(ג) עֵינֵיכוֹן חֲזָאה יַת דְעַבְדֵּי יְיָ בְּפִלְתֵי בַעֲלַי־פְּעוֹר אַרְיֵי כֹל־גְּבֻרָא דְהִלְךְ בְּתַר בַּעֲלַי־פְּעוֹר שִׁיְצִיָּה יְיָ אֱלֹהֵךָ מִבִּינֶיךָ:

(ד) וְאַתוּן דְאַדְבַּקְתוּן בְּדַחֲלָתָא דִּינִי אֱלֹהֵכוֹן קְזִימִין כְּלַכוֹן יוֹמָא־הַרְן:

(ה) חַזֵּן דְאַלְפִית יַתְכוֹן קְזִימִין וְדִינִין כְּמָא דְפְקֻדְנִי יְיָ אֱלֹהֵי לְמַעְבַּד כֵּן בְּגוֹ אַרְעָא דְאַתוּן עֲלוּן לְתַמְזֵן לְמִירְתָּהּ:

(ו) וְתִטְרוּן וְתַעְבְּדוּן אַרְיֵי הִיא חֲכַמְתְּכוֹן וְסַכְלַתְנוּתְכוֹן לַעֲיִנֵי עַמְמָיָא דִּישְׁמְעוּן יַת כָּל־קִימָיָא הָאֵלִין וַיִּימְרוּן לְחוּד עִם־חַכְּכִים וְסַכְלַתְן עַמָּא רַבָּא הַרְן:

(ד) ארלי מן-עם רב דלה אלה קריב ליה לקבלא צלותה בעדן עקתה פיג אלהנא בכל-עדן דאנחנא מצלן קדמוהי:

(ה) ומן עם רב דלה קימין ודינין קשיטין ככל אורייתא ה'א דאנא יתב קדמיכון יומא-דן:

(ו) לחוד אסתמר לך וטר נפשך לחדא דלמא תתנשי ית-פתגמיא דחוצאה עיניך ודלמא יעדון מלבך כל יומי חייך ותהודענון לבניך ולבני בניך:

(ז) יומא דקמתא קדם יג אלהיך בחרב באמר יי לי כנש קדמיל ית-עמא ואשמענון ית-פתגמי דייקפון למדתל קדמי כל-יומיא דאנון קימין על-ארעא וית-בניהון יקפון:

(ח) וקרבתון וקמתון בשפלי טורא וטורא בער באשתא עד-צית שמיא חשכא עננא ואמטתא:

(ט) ומלל יי עמכון מגו אשתא קל פתגמין אתון שמעין ודמו ליתיכון חזן אלהן קלא:

(י) וחי לכון ית-קימה דפקד יתכון למעבר עסקא פתגמין וכתבנון על-תרין לוחי אבניא:

(יא) וי'י פקד יי בעדנא יהוא לאלפא יתכון קימין ודינין למעבדכון יתהון בארעא דאתון עברין לתמן למירתה:

(יב) ותסתמרון לחדא לנפשתיכון ארי לא חזיתון כל-דמו ביומא דמלל יי עמכון בחרב מגו אשתא:

(יג) דלמא תחבלון ותעברון לכון צלם דמות כל-צורא דמות דכר או נקבא:

(יד) דמות כל-בעירא דבארעא דמות כל-צפר גפא דפרתא באור רקיע שמיא:

(טו) דמות כל-רחשא דבארעא דמות כל-נוגי דבמיא מלרע לארעא:

(טז) ודלמא תזקף עיניך לשמיא ו'תחזי ית-שמשא וית-סהרא וית-כוכביא כל חילי שמיא ותטעי ותסגד להון ותפלחנון דזמן יג אלהיך יתהון לכל עממיא דתחת כל-שמיא:

(ד) כי מי-גוי גדול אשר-לו אלהים קרבים אליו פיג אלהינו בכל-קראנו אליו:

(ה) ומל גוי גדול אשר-לו חקים ומשפטים צדיקם ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום:

(ו) רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן-תשכח את-הדברים אשר-ראו עיניך ופן-יסורו מלבבך כל ימי חייך והודעתם לבניך ולבני בניך:

(ז) יום אשר עמדת לפני יג אלהיך בחרב באמר יי אלי הקהל-לי את-העם ואשמעם את-דברי אשר ילמדון ליראה אתי כל-הימים אשר הם חיים על-הארמה ואת-בניהם ילמדון:

(ח) ותקרבון ותעמדון תחת ההר וההר בער באש עד-לב השמים חשך ענן וערפל:

(ט) וידבר יי אליכם מתוך האש קול דברים אתם שמעים ותמונה אינכם ראים זולתי קול:

(י) ויגד לכם את-בריתו אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברים וכתבם על-שני לוחות אבנים:

(יא) וא'י צוה יי בעת ההוא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשותכם אתם בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה:

(יב) ונשמרתם מאד לנפשתיכם כי לא ראיתם כל-תמונה ביום דבר יי אליכם בחרב מתוך האש:

(יג) פן-תשחתון ועשיתם לכם פסל תמונת כל-סמל תבנית זכר או נקבא:

(יד) תבנית כל-בהמה אשר בארץ תבנית כל-צפור כנף אשר תעוף בשמים:

(טו) תבנית כל-רמש באדמה תבנית כל-דגה אשר-במים מתחת לארץ:

(טז) ופן-תשא עיניך השמימה וראית את-השמש ואת-הירח ואת-הכוכבים כל צבא השמים ונודחת והשתחנית להם ועבדתם אשר חלק יג אלהיך אתם לכל העמים תחת כל-השמים:

(כ) ואתכם לקח יי ויוצא אתכם מכור הפרזל ממצרים להיות לו לעם נחלה כיום הזה:
 (כא) וייג התאנף בי על-דבריכם וישבע לבלתי עבדתי את-הי' ובלבתי-בא אל-הארץ הטובה אשר יי אל-הי' נתן לה נחלה:
 (כב) פי אנכי מת בארץ הזאת אינני עבד את-הי' ואתם עבדים וירשתם את-הארץ הטובה הזאת:
 (כג) השמרו לכם פן-תשכחו את-ברית יי אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיתם לכם פסל תמונת ל אשר צוה יי אל-הי':
 (כד) פי יי אל-הי' אש אכלה הוא אל קנא: ^פ
 (כה) כן-תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם ועשיתם פסל תמונת ל ועשיתם הרע בעיני יי-אל-הי' להכעיסו:
 (כו) העידתי לכם היום את-השמים ואת-הארץ כן-אבד תאבדו מזה מעל הארץ אשר אתם עבדים את-הי' שמה לרשתה לא-תאריכו ימים עליה פי השמר תשמדו:
 (כז) והפיץ יי אתכם בעמים ונשאתם מתי מספר בגוים אשר ינהג יי אתכם שמה:
 (כח) ועבדתם-שם אלהים מעשה ידי אדם עץ ואבן אשר לא-יראו ולא ישמעו ולא יאכלו ולא יריחו:
 (כט) ובקשתם משם את-יי אל-הי' ומצאת פי תדרשנו בכל-לבבך ובכל-נפשך:
 (ל) בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עדי-יי אל-הי' ושמעת בקלו:
 (לא) פי אל רחום יי אל-הי' לא ירפה ולא ישחיתך ולא ישכח את-ברית אבותיך אשר נשבע להם:
 (לב) פי שאל-נא לימים ראשנים אשר-היו לפניך למן-היום אשר ברא אלהים אדם על-הארץ ולמקצה השמים ועד-קצה השמים הנהיה כדבר הגדול הזה או הנשמע כמהו:

(כ) ויתכון קרב יי לדחלתה ואפק יתכון מכורא דפרזל ממצרים למהוי לה לעם אחסנא פיומא הקו:
 (כא) ומן-קדם יי הנה רגז עלי על-פתגמיכון וקיים בדיל דלא למעבדתי את-י' ובלבתי-בא למעל' לארעא טבתא די אל-הי' יהב לך אחסנא:
 (כב) ארי אנא למאית בארעא הזא לית-אנא עבד את-י' ואתון עבדין ויתרתון את-ארעא טבתא הזא:
 (כג) אסתמרו לכון דלמא תתנשוך את-קנא די אל-הי' דגזר עמכון ותעבדו לכון צלם דמות כלא דפקדך יי אל-הי':
 (כד) ארי יי אל-הי' מימרה אשא אכלא הוא אל קנא: ^פ
 (כה) ארי תלדו בניו ובני בניו ותתעקו בארעא ותחבלו ותעבדו צלם דמות כלא ותעבדו דביש קדם יי-אל-הי' לארגזא קדמוהי:
 (כו) אסהרית בכון יומא-דן ית-שמנא וית-ארעא ארי מיבד תיבדו בפריע מעל ארעא דאתון עבדין ית-ירדנא לתמן למירתה לא-תירכו יומין עליה ארי אשתיצאה תשתיצו:
 (כז) ויבדר יי יתכון ביני עממיא ותשתארו עם דמניו בעממיא דיבדר יי יתכון לתמן:
 (כח) ותפלחו תמן לעממיא פלחי טעוּתא עבד ידי אנשא אעא ואבנא דלא חזו ולא שמעו ולא אכלו ולא מריחו:
 (כט) ותתבעו מתמן ית-דחלתא די אל-הי' ותשכח ארי תבעי מן-קדמוהי בכל-לבבך ובכל-נפשך:
 (ל) כד-תעק לך וישכחונך כל פתגמיא האלן בסוף יומיא ותתוב לדחלתא די אל-הי' ותקבל למימרה:
 (לא) ארי אלהא רחמנא יי אל-הי' לא ישבקנך ולא יחבלנך ולא יתנשיל ית-קנא דאבהדך דקיים להו:
 (לב) ארי שאל-פעו ליומיא קדמאי דהנו קדמיו למן-יומא דברא יי אדם על-ארעא ולמסיפי שמיא ועד-סיפי שמיא ההוה כפתגמא רבא הון או האשתמע דכנתה:

(לב) השמע עמא קל-מימרא די מלל מגו-אשתא כמא-דשמעתא את ואתקים:

(לד) או ונסין עבד יי לאתגלאה למפרק לה עם מגו עם בנסין באתין ובמופתין ובקרבא ובגיד תקיפא ובדרע מרמם ובחזונין ברבין לכל העבד לכוון יי אלהכון במצרים לעיניכון:

(לה) את אתחזיתא למדע ארי יי הוא אלהים לית עוד בר-מנה:

(לו) מן-שמיא אשמעה ית-קל-מימרה לאלפותך ועל-ארעא אחזקך ית-אשתה רבתא ופתגמוהי שמעתא מגו אשתא:

(לז) וחלף ארי רחם ית-אבהתך ואתרעי בבניהון בתריהון ואפקך במימרה בחילה רבא ממצרים:

(לח) לתרכא עממין ברבין ותקיפין מנה מן-קדמך לאעלותך למתן-לך ית-ארעהון אחסנא כיומא הון:

(לט) ותדע יומא-הון ותתיב ללבך ארי יי הוא אלהים דשכינתה בשמיא מלעלא ושלית על-ארעא מלרע לית עוד:

(מ) ותטר ית-קימוהי וית-פקדוהי דאנא מפקד-לך יומא-הון דיטב לך ולבניך בתריך ובדיל דתורך יומין על-ארעא די אלהיך יהב לך כל-יומיא: ▫

(מא) בכן אפרש משה תלת קרוין בעברא דירדנא מדגח שמשא:

(מב) למערק לתמן קטלא דיקטל ית-חברה בלא מדעה והוא לא-סגי לה מאתמלי ומדקדמוהי ויערק לחרא מן-קרביא האלן ויתקים:

(מג) ית-בצר במדברא בארע מישרא לשבטא דראובן וית-ראמת בגלעד לשבטא דגד וית-גולן במתנן לשבטא דמנשה:

(מד) ורא אורייתא דסדר משה קדם בני ישראל:

(מה) אלן סהדותא וקנימיה ודיניא דמלל משה עם-בני ישראל במפקהון ממצרים:

(לב) השמע עם קול אלהים מדבר מתוך-האש באשר-שמעת אתה ויחי:

(לד) או הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסות באתת ובמופתים ובמלחמה ובגיד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים לכל אשר-עשה לכם יי אלהיכם במצרים לעיניך:

(לה) אתה הראת לדעת כי יי הוא האלהים אין עוד מלבדו:

(לו) מן-השמים השמיעך את-קלו ליסרך ועל-הארץ הראך את-אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך האש:

(לז) ותחת כי אהב את-אבותיך ויבחר בזרעו אחריו ויצאך בפניו בכחו הגדל ממצרים:

(לח) להוריש גוים גדלים ועצמים ממך מפניך להביאך לתת-לך את-ארצם נחלה כיום הזה:

(לט) וידעת היום והשבת אל-לבבך כי יי הוא האלהים בשמים ממעל ועל-הארץ מתחת אין עוד:

(מ) ושמרת את-חקיו ואת-מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר ייטב לך ולבניך אחרך ולמען תאריך ימים על-האדמה אשר יי אלהיך נתן לך כל-הימים: ▫

(מא) אז יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה שמשא:

(מב) לנס שמה רוצח אשר ירצח את-רעהו בבלי-דעת והוא לא-שנא לו מתמל שלשם ונס אל-אחת מן-הערים האל וחי:

(מג) את-בצר במדבר בארץ המישר לראובן ואת-ראמת בגלעד לגדי ואת-גולן בפשן למנשי:

(מד) וזאת התורה אשר-שם משה לפני בני ישראל:

(מה) אלה העדות והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל-בני ישראל בצאתם ממצרים:

(מו) בְּעֶבֶר הִירְדָן בְּגִיא מוֹל בֵּית פְּעוֹר בְּאֶרֶץ סִיחֹן מִלֶּדֶ הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֻשְׁבוֹן אֲשֶׁר הִכָּה מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצִאתָם מִמִּצְרָיִם:

(מז) וַיִּירָשׁוּ אֶת-אֲרָצוֹ וְאֶת-אֶרֶץ עֹג מִלֶּדֶ-הַבְּשָׁן שְׁנֵי מַלְכֵי הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר בְּעֶבֶר הִירְדָן מִזֶּרֶחַ שְׁמֶשׁ:

(מח) מִעֲרֵל אֲשֶׁר עַל-שְׂפַת-נַחַל אַרְנוֹן וְעַד-הַר שִׂיאֵן הוּא חֶרְמוֹן:

(מט) וְכָל-הָעֲרֵבָה עֵבֶר הִירְדָן מִזֶּרְחָהּ וְעַד יַם הָעֲרֵבָה תַּחַת אֲשֶׁרֶת הַפְּסָגָה: ^פ

* מספרי הפסוקים בפרק הזה שונים בכל מהדורה]

ה (א) וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל-כָּל-יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אֶת-הַחֻקִּים וְאֶת-הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי דֹבֵר בְּאָזְנֵיכֶם הַיּוֹם וְלִמְדַתֶּם אֹתָם וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹתָם:

(ב) יְיָ אֱלֹהֵינוּ כָּרַת עִמָּנוּ בְרִית בְּחָרֵב:

(ג) לֹא אֶת-אֲבֹתֵינוּ כָּרַת יְיָ אֶת-הַבְּרִית הַזֹּאת כִּי אֲתָנוּ אֲנַחְנוּ אֵלֶּה פַּה הַיּוֹם כְּלָנוּ חַיִּים:

(ד) פָּנִים וּבְפָנִים דִּבֶּר יְיָ עִמָּכֶם בְּהַר מִתְּוֶה הָאֵשׁ:

(ה) אָנֹכִי עֹמֵד בֵּין-יְיָ וּבֵינֵיכֶם בְּעַת הַהוּא לְהַגִּיד לָכֶם אֶת-דְּבַר יְיָ כִּי יִרְאֶתֶם מִפְּנֵי הָאֵשׁ וְלֹא-עֲלִיתֶם בְּהַר לְאֹמֵר: ^פ

כאן "הטעמים התחתונים" לקריאה בבית

"הטעמים העליונים" נמצאים בסוף הפרשה

(ו) אֲנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבַּיִת עֲבָדִים לֹא-יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל-פָּנָי:

(ז*) לֹא-תַעֲשֶׂה לְךָ פֶסֶל כְּלִי-תְמוּנָה אֲשֶׁר בְּשָׂמִים מִמַּעַל וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ מִתַּחַת וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתַּחַת לְאֶרֶץ:

(ח*) לֹא-תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם כִּי אָנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֵל קַנָּא פֹקֵד עֵוֹן אָבוֹת עַל-בְּנָיִם וְעַל-שִׁלְשִׁים וְעַל-רִבְעִים לְשָׁנָי:

(ט*) וְעָשָׂה חֶסֶד לְאֲלֹפִים לְאֵהָבֵי וּלְשֹׂמְרֵי (מצותו) [מִצְוֹתַי]: ^פ

(מו) בְּעֶבֶרָא דִּירְדָנָא בְּחֻלְתָא לְקַבְלָא בֵּית פְּעוֹר בְּאֶרֶץ סִיחֹן מִלְכָא דְאֲמֹרָאֵי דִיתָב בְּחֻשְׁבוֹן דְּמִחָא מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרָיִם:

(מז) וַיִּרְיִתוּ יִת-אַרְעָה וַיִּת-אַרְעוֹ עֹג מִלְכָא-דְּמִתְנִן תְּרִין מַלְכֵי אֲמֹרָאֵי דְבְעֶבְרָא דִּירְדָנָא מִדְּזֶרְחַ שְׁמֶשׁ:

(מח) מִעֲרֵל אֲשֶׁר עַל-פֶּה נַחַל אַרְנוֹן וְעַד-טוּרָא דְשִׂיאֵן הוּא חֶרְמוֹן:

(מט) וְכָל-מִישְׁרָא עֲבָרָא דִּירְדָנָא לְמִדְנַחָא וְעַד יַמָּא דְּמִישְׁרָא תַּחַת מִשְׁפָּד מִרְמַתָּא: ^פ

* מספרי הפסוקים בפרק הזה שונים בכל מהדורה]

ה (א) וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְכָל-יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר לְהוֹן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יִת-קוּמִיָא וַיִּת-דִּינִיָא דְאֵנָא מִמְלַל קְרַמִּיכוֹן יוֹמָא-דְּהוֹן וְתִלְפוּן יִתְהוֹן וְתִטְרוֹן לְמַעַבְדְּהוֹן:

(ב) יְיָ אֱלֹהֵנָא גִזַּר עִמָּנָא קִיָּם בְּחָרֵב:

(ג) לֹא עִם-אֲבֹתֵנָא גִזַּר יְיָ יִת-קוּמִיָא דְהוֹן אֵלְהוֹן עִמָּנָא אֲנַחְנָא אֵלֵן כְּאֵ יוֹמָא-דְּהוֹן כְּלָנָא קוּמִיָּן:

(ד) מִמְלַל עִם-מִמְלַל מִלַּל יְיָ עִמְכוֹן בְּטוּרָא מְגוֹ אֲשַׁתָּא:

(ה) אָנָא הוֹיִתִי קָאָם בֵּין-מִימְרָא דִּיָּי וּבֵינֵיכוֹן בְּעַדְנָא הַהוּא לְחוּאָה לְכוֹן יִת-פִּתְגָמָא דִּיָּי אֲרִי דְחַלְתוֹן מִן-קַרְבֵּם אֲשַׁתָּא וְלֹא-סִלְקִתוֹן בְּטוּרָא לְמִימֵר: ^פ

כאן "הטעמים התחתונים" לקריאה בבית

"הטעמים העליונים" נמצאים בסוף הפרשה

(ו) אָנָא יְיָ אֱלֹהֶיךָ דְאִפְקִתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבַּיִת עֲבָדוּתָא לֹא-יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים בְּרִ-מִנֵּי:

(ז*) לֹא-תַעֲבֹד לְךָ צִלָּם כְּלִי-דְמוּ דְבְשָׂמִיָא מִלְעֵלָא וְדְבָאֲרַעָא מִלְרַע וְדְבְמִיָא מִלְרַע לְאֶרֶץ:

(ח*) לֹא-תִסְגֵּד לְהוֹן וְלֹא תִפְלַחְנוֹן אֲרִי אָנָא יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֵל קַנָּא מְסַעֵר חוּבֵי-אֲבָהוֹן עַל-בְּנֵי-מְרִדִין וְעַל-דֶּר תְּלִיתִי וְעַל-דֶּר רִבִּיעִי לְסִנְאֵי כַד-מְשַׁלְמִין בְּנִיָא לְמַחְטֵי בְּתַר אֲבָהֵתְהוֹן:

(ט*) וְעֵבֶד טִיבּוֹ לְאֲלֹפֵי דְרִין לְרַחֲמֵי וּלְנִטְרֵי פִקְרֵי: ^פ

(*) לא תשא את-שם-יג אלהיך לשוא כי לא ינקח יג את אשר-ישא את-שמו לשוא: ׀

(***) טר ית-יומא דשבתא לקדשותה כמא דפקדו יג אלהיך:

(***) שתא יומין תפלח ותעבד כל-עבידתך:

(***) ויומא שביעאה שבתא קדם-יג אלהיך לא תעבד כל-עבידא את ובכר-יבדתך ועבדך-ואמתך ותורך וחמרך וכל-בעיך וגירך דבקרןך בדיל דינוח עבדך ואמתך כותך:

(***) ותדכר ארי עבדא הוייתא בארעא דמצרים ואפקד יג אלהיך מתמן ביד תקיפא ובדרע מרמם על-פן פקדו יג אלהיך למעבד ית-יומא דשבתא: ׀

(***) יקר ית-אבוך וית-אמך כמא דפקדו יג אלהיך בדיל דיירכון יומיך ובדיל דיטיב לך על ארעא דיג אלהיך יתב לך: ׀

(***) לא תקטל-נפש ׀ ולא תגוף ׀ ולא תגנב ׀ ולא-תסהר בחברך סהדויתא דשקרא: ׀

(***) ולא תחמד אתת חברך ׀ ולא תרג בית חברך חקלא ועבדה ואמתה תורה וחמלה וכל דלחברך: ׀

(***) ית-פתגמיא האלן מלל יג עם-כל-קהלכון בטורא מגו אשתא עננא ואמטתא קל רב ולא פסק וכתבון על-תרין לוחי אבניא ויהבון לי:

(***) והנה במשמעכון ית-קלא מגו חשכא וטורא בער באשתא וקרבתון לותי כל-רישי שבטיכון וסביכון:

(***) ואמרתון הו אחזנא יג אלהנא ית-יקרה וית-רבותה וית-קל מימרה שמענא מגו אשתא יומא הרן חזינא ארי ממלל יג עם-אנשא ומתקים:

(***) וכען למא נמות ארי תיכלנא אשתא רבתא הו אמ-מוספין ונחנא למשמע ית-קל-מימרא דיג אלהנא עוד מיתין אנחנא:

(***) ארי מן כל-בסרא דשמע קל מימרא דיג קימא ממלל מגו-אשתא פותנא ואתקים:

(*) לא תשא את-שם-יג אלהיך לשוא כי לא ינקח יג את אשר-ישא את-שמו לשוא: ׀

(***) שמור את-יום השבת לקדשו כאשר צוה יג אלהיך:

(***) ששת ימים תעבד ועשית כל-מלאכתך:

(***) ויום השביעי שבת ליג אלהיך לא תעשה כל-מלאכה אתה ובנך-ובתך ועבדך-ואמתך ושורך וחמרך וכל-בהמתך וגרך אשר בשעריך למען ינוח עבדך ואמתך כמוך:

(***) וזכרת כי עבד הית בארץ מצרים ויצא יג אלהיך משם ביד חזקה ובזרע נטויה על-פן צוה יג אלהיך לעשות את-יום השבת: ׀

(***) כבד את-אביך ואת-אמך כאשר צוה יג אלהיך למען יאריך ימך ולמען ייטיב לך על האדמה אשר-יג אלהיך נתן לך: ׀

(***) לא תרצח ׀ ולא תנאף ׀ ולא תגנב ׀ ולא-תענה ברעה עד שוא: ׀

(***) ולא תחמד אשת רעה ׀ ולא תתאה בית רעה שיהו ועבדו ואמתו שורו וחמרו וכל אשר לרעה: ׀

(***) את-הדברים האלה דבר יג אל-כל-קהלכם בהר מתוך האש הענן והערפל קול גדול ולא יסג ויכתבם על-שני לוחת אבנים ויתנם אלי:

(***) ויהי כשמעכם את-הקול מתוך החשך וההר בער באש ותקרבו אלי כל-ראשי שבטיכם וזקניכם:

(***) ותאמרו הן הראנו יג אלהינו את-כבודו ואת-גדלו ואת-קלו שמענו מתוך האש הנה ראינו כיי-ידבר אלהים את-האדם וחי:

(***) ועתה למה נמות כי תאכלנו האש הגדלה הזאת אם-יספים ונחננו לשמע את-קול יג אלהינו עוד ומתנו:

(***) כי מי כל-בשר אשר שמע קול אלהים חיים מדבר מתוך-האש כמנו ויחי:

(כג*) קרב אתה ושמע את כל-אשר יאמר יי אלהינו ואתו תדבר אלינו את כל-אשר ידבר יי אלהינו אליך ושמענו ועשינו:

(כד*) וישמע יי את-קול דבריכם בדברכם אלי ויאמר יי אלי שמעתי את-קול דברי העם הזה אשר דברו אליך היטיבו כל-אשר דברו:

(כה*) מיייתן והיה לבכם זה להם ליראה אתי ולשמר את-כל-מצותי כל-הימים למען ייטב להם ולבניהם לעלם:

(כו*) לך אמר להם שובו לכם לאהליכם:

(כז*) ואתה פה עמד עמדי ואדברה אליך את כל-המצוה והחקים והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ אשר אנכי נתן להם לרשתה:

(כח*) ושמרתם לעשות כאשר צוה יי אלהיכם אתכם לא תסרו ימין ושמאל:

(כט*) בכל-הדרך אשר צוה יי אלהיכם אתכם תלכו למען תחיון וטוב לכם והארכתם ימים בארץ אשר תירשון:

ו (א) וזאת המצוה החקים והמשפטים אשר צוה יי אלהיכם ללמד אתכם לעשות בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה:

(ב) למען תירא את-יי אלהיך לשמר את-כל-חקתי ומצותי אשר אנכי מצוה אתה ובנה ובז-בנה כל ימי חייך ולמען יארכן ימיה:

(ג) ושמעת ישראל ושמרת לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבו מאד כאשר דבר יי אלהי אבותיך לך ארץ זבת חלב ודבש: ⁹

(ד) שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:

(ה) ואהבת את יי אלהיך בכל-לבבך ובכל-נפשך ובכל-מאדך:

(ו) והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על-לבבך:

(ז) ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך:

(כג*) קרב את ושמע ית כל-דיימר יי אלהנא ואתו תמלל עמנא ית כל-דימלל יי אלהנא עמך ונקבל ונעבד:

(כד*) ושמיע קדם יי ית-קל פתגמיכון במללותכון עמי ואמר יי לי שמיע קדמי ית-קל פתגמי עמא הון דמלילו עמך אתקיננו כל-דמלילו:

(כה*) לוי דיהי לבא הון להון למדחל קדמי ולמטר ית-כל-פקדי כל-יומא בדיל דייטב להון ולבניהון לעלם:

(כו*) אזל אמר להון טובו לכון למשכניכון:

(כז*) ואת הכא קום קדמי ואמלל עמך ית כל-תפקדתא וקממא ודינמא דתלפנון ונעברון בארעא דאנא יחב להון למירתה:

(כח*) ותטרון למעבד כמא דפקד יי אלהכון יתכון לא תסטון לימינא ולסמאלא:

(כט*) בכל-ארחא דפקד יי אלהכון יתכון תהכון בדיל דתחון וייטב לכון ותירכון יומין בארעא דתירתון:

ו (א) וזא תפקדתא קממא ודינמא דפקד יי אלהכון לאלפא יתכון למעבד בארעא דאתון עברין לתמן למירתה:

(ב) בדיל דתדחל קדם-יי אלהך למטר ית-כל-קממיהי ופקדוהי דאנא מפקד לך את וברך ובר-ברך כל יומי חייך ובדיל דתירכון יומיה:

(ג) ותקבל ישראל ותטר למעבד דייטב לך ודתסגון לחוה כמא דמלל יי אלהא דאבתך לך ארעא עבדא חלב ודבש: ⁹

(ד) שמע ישראל יי אלהנא יי חד:

(ה) ותרחם ית יי אלהך בכל-לבך ובכל-נפשך ובכל-נקסיד:

(ו) והיון פתגמינא האלון דאנא מפקד-לך יומא-הון על-לבך:

(ז) ותננין לבניך ותמלל בהון כמתבך בביתך ובמחכך בארחא ובמשכבך ובמקימך:

(ח) ותקטר נון לטת על-יך ויהו ל תפילין בין עיניך:
 (ט) ותכתבון על-מזווג ותקבעו בספי-ביתך ובתרעיד:
 (י) ויהי ארי ועלך וי אלהיך לארעא דקיים לאבהתך לאברהם ליצחק וליעקב לתת לך ערים גדלות וטבת אשר לא-בנית:
 (יא) ובתי מלן כל-טוב אשר לא-מלאת וברת חצובים אשר לא-חצבת כרמים וזיתים אשר לא-נטעת ואכלת ושבעת:
 (יב) אסתמר לך דלמא תתנשי ית-דחלתא ביי דאפקוד מארעא דמצרים מבית עברותא:
 (יג) ית-יי אלהיך תדחל וקדמוהי תפלח ובשמה תקים:
 (יד) לא תהכון בטר טענת עממיא מטענת עממיא דבסחרניכון:
 (טו) ארי אל קנא יי אלהיך שכינתה ביניך דלמא תקור רגזא ביי אלהיך וישיציןך מעל אפי ארעא:
 (טז) לא תנסון קדם יי אלהכון כמא דנסייתון בנסייתא:
 (יז) מטר תטרון ית-פקדיא ביי אלהכון וסהדותה וקדמוהי דפקדיך:
 (יח) ותעבד דכשר ודתקן קדם יי בדיל דייטב לך ותעל ותירת ית-ארעא טבתא דקים יי לאבהתך:
 (יט) למתבר ית-כל-בעלי דבביך מן-קדמיך כמא דמלל יי:
 (כ) ארי-ישאלך בך מחר למימר מא סהדותא וקמיא ודינא דפקוד יי אלהנא יתכון:
 (כא) ותימר לבך עבדין הנינו לפרעה במצרים ואפקנא יי ממצרים בך תקיפא:
 (כב) ויהי לך איתן ומופתין רברבין ובישין במצרים בפרעה ובכל-אנש ביתה לעינינא:
 (כג) ויתנא אפק מתמן בדיל לאעלא יתנא למתן לנא ית-ארעא דקים לאבהתנא:
 (כד) ופקנא יי למעבד ית-פל-קמיא האלן למדחל קדם-יי אלהנא דייטב לנא כל-יומיא לקימותנא פיומא הקן:

(ח) וקשרתם לאות על-יך והיו לטטפת בין עיניך:
 (ט) וכתבתם על-מזנות ביתך ובשעריך:
 (י) והיה כי וביאך וי אלהיך אל-הארץ אשר נשבע לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת לך ערים גדלות וטבת אשר לא-בנית:
 (יא) ובתיים מלאים כל-טוב אשר לא-מלאת וברת חצובים אשר לא-חצבת כרמים וזיתים אשר לא-נטעת ואכלת ושבעת:
 (יב) השמר לך פן-תשכח את-יי אשר הוציאך מארץ מצרים מבית עבדים:
 (יג) את-יי אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמו תשבע:
 (יד) לא תלכון אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיכם:
 (טו) כי אל קנא יי אלהיך בקרבך פן-יחרה אף-יי אלהיך בך והשמירך מעל פני האדמה:
 (טז) לא תנסו את-יי אלהיכם כאשר נסייתם במסה:
 (יז) שמור תשמרון את-מצות יי אלהיכם ועדתיו וחקיו אשר צוך:
 (יח) ועשית הישר והטוב בעיני יי למען ייטב לך ובאת וירשת את-הארץ הטבה אשר-נשבע יי לאבותיך:
 (יט) להרף את-כל-איביך מפניך כאשר דבר יי:
 (כ) כ-ישאלך בך מחר לאמר מה העדת והחקים והמשפטים אשר צוה יי אלהינו אתכם:
 (כא) ואמרת לבך עבדים הינו לפרעה במצרים ויציאנו יי ממצרים בך חזקה:
 (כב) ויתן לך אותות ומפתים גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל-ביתו לעינינו:
 (כג) ואותנו הוציא משם למען הביא אתנו לתת לנו את-הארץ אשר נשבע לאבותינו:
 (כד) ויצונו יי לעשות את-כל-החקים האלה ליראה את-יי אלהינו לטוב לנו כל-הימים לחיתנו פה יום הזה:

(כה) וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני יי אלהינו כְּאֲשֶׁר צִוּנוּ: ׀

ז (א) כִּי יביא יי אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונשל גוים רבים מפניך החתי והגרגשי והאמרי והכנעני והפרזי והחוי והיבוסטי שבעה גוים רבים ועצומים ממה:

(ב) ונתנם יי אלהיך לפניך והפיתם החרם תחרים אתם לא-תכרת להם ברית ולא תחנם:

(ג) ולא תחתן בם בתך לא-תתן לבנו ובתו לא-תקח לבנה:

(ד) כִּי-יסיר את-בנה מאחרי ועברו אלהים אחרים וחרה אף-ייל בכם והשמידה מהר:

(ה) כִּי-אם-כה תעשו להם מזבחתיהם תתצו ומצבתם תשברו ואשיריהם תגדעו ופסיליהם תשרפו כְּאֲשֶׁר:

(ו) כִּי עם קדוש אתה לי אלהיך בך בחר יי אלהיך להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על-פני האדמה:

(ז) לא מרבכם מכל-העמים חשק יי בכם ויבחר בכם כִּי-אתם המעט מכל-העמים:

(ח) כִּי מאהבת יי אתכם ומשמרו את-השבעה אשר נשבע לאבותיכם הוציא יי אתכם בגד חזקה ויפדו מבית עבדים מיד פרעה מלך-מצרים:

(ט) וידעת כי-יי אלהיך הוא האלהים האלה הנאמן שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרי מצותו לאלף דור:

(י) ומשלם לשנאיו אל-פניו להאבדו לא יאחר לשנאו אל-פניו ישלם-לו:

(יא) ושמרת את-המצוה ואת-החקים ואת-המשפטים אשר אנכי מצוה היום לעשותם: ׀

(כה) וזכותא תהי-לנא ארי-נטר למעבד ית-כל-תפקדתא הדיא קדם יי אלהנא כְּמָא דפֿקֿדנא: ׀

ז (א) ארי ועלנך יי אלהיך לארעא דאת עלל לתמן למירתה ויתך עממין-סגיאין מן-קדמך חתאי וגרגשאי ואמראי וכנענאי ופרזאי וחויאי ויבוסאי שבעא עממין סגיאין ותקיפין מנה:

(ב) וימסרנון יי אלהיך קדמך ותמחיןון גמרא תגמר יתהון לא-תגנר להון קנים ולא-תרתם עליהון:

(ג) ולא תחתן בהון ברתך לא-תתן לבנה ובתה לא-תסב לבנה:

(ד) ארי יטעין ית-ברך מבתר פלחני ויפלחון לטענת עממא ויתקוף רגזא דיל בכון וישיצינה בפריע:

(ה) ארי-אם-כך תעבדון להון אגריהון תתרועון וקמתהון תתברון ואשיריהון תקצצו וצלמיהון תוקדון בנוקא:

(ו) ארי עם קדיש את קדם יי אלהיך בך אתרעו יי אלהיך למהני לה לעם חביב מכל עממא דעל אפי ארעא:

(ז) לא מדסגיאין אתון מכל-עממא צבי יי בכון ואתרעו בכון ארי-אתון זעירין מכל-עממא:

(ח) ארי מדרחם יי יתכון ומדנטר ית-קנמא דקים לאבהתכון אפק יי יתכון בגד תקיפא ופרקו מבית עבדותא מידא דפרעה מלכא-דמצרים:

(ט) ותדע ארי-יי אלהיך הוא אלהים אלהא מהימנא נטר קנמא וחסדא לרחמוהי ולנטרי פקדוהי לאלף דרין:

(י) ומשלם לסנאוהי טבון דאנון עבדון קדמוהי בחייהון לאובדיהון לא-מאחר עבד טב לסנאוהי טבון דאנון עבדון קדמוהי בחייהון משלם להון:

(יא) ותטר ית-תפקדתא וית-קנמא וית-דיניא דאנא מפקד לך ימא-הן למעבדהון: ׀